

Sygn. akt III Cz 138/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Henryk Brzyzkiewicz

Sędziowie SO Barbara Braziewicz

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) (...) w K.

przeciwko Z. K.

o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 16 listopada 2015 r., sygn. akt I Co 3013/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Henryk Brzyzkiewicz SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 138/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej oddalił wniosek wnioskodawcy o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego, albowiem nie wykazał on, że zobowiązanie wynikające z tytułu wykonawczego stanowiącego nakaz zapłaty z 10 czerwca 2010 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w postępowaniu nakazowym i opatrzonego klauzulą wykonalności jest tym zobowiązaniem, które zostało ujawnione w umowie cesji jako przelana wierzytelność. Rozstrzygnięcie to oparto na podstawie art. 788 § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez nadanie klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił nieprawidłowe zastosowanie art. 788 § 1 k.p.c., albowiem przedstawił odpis wierzytelny wyciągu z umowy przelewu z (...) załącznikiem nr (...) z podpisami notarialnie poświadczonymi, z którego wynika, że przeszły na jego rzecz wierzytelności przysługujące poprzedniemu wierzycielowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że skarżący nie wskazał sygnatury aktu orzeczenia Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2015 roku, na które powołuje się w zażaleniu, uniemożliwia to wyszukanie tego orzeczenia, tym bardziej, że

13 czerwca 2015 roku była sobota. Natomiast podanie, że jest to wyrok wskazuje ewidentnie na to, iż nie dotyczy on sprawy w zakresie przejścia uprawnień na podstawie art. 788 k.p.c.

Zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c., jeżeli uprawnienia po powstaniu tytułu egzekucyjnego przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności, gdy przejście uprawnień zostanie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Do wniosku dołączony został nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowy wydany 10 czerwca 2010 roku przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w sprawie o sygn. akt I Nc 2681/10 przeciwko Z. K. oraz D. K. wskazujący, że zobowiązanie do zapłaty jest solidarne.

Natomiast w dołączonych do wniosku umowie cesji wraz z aneksem i załącznikiem nie wskazano, aby dokonano cesji wierzytelności objętej tym tytułem wykonawczym. W załączniku został wskazany jako dłużnik Z. K., nie podano jednak sygnatury akt, ani sądu, w którym wydano tytuł wykonawczy objęty cesją wierzytelności, a jedynie numer rachunku, rodzaj umowy, datę jej zawarcia, kwotę niespłaconego kapitału, wysokość odsetek, kosztów egzekucji i całkowitą kwotę wierzytelności oraz maksymalną redukcję ceny. Z tak przedstawionej, w załączniku do umowy cesji, wierzytelności w żaden sposób nie wynika, że dotyczy ona tytułu wykonawczego wydanego przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej jako nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym

z klauzulą wykonalności. Dodatkowo z rubryk z tego załącznika wynika wyraźnie, że była możliwość oznaczenia tego tytułu wykonawczego poprzez wskazanie sygnatury akt i sądu, w którym został wydany – jeżeli tego tytułu dotyczyła cedowana wierzytelność. W tym zakresie jednak tego nie zrobiono, co prowadzi do wniosku, że wierzytelność przelana umową cesji związana z kredytem gotówkowym nie dotyczy tej, która została objęta nakazem zapłaty z 10 czerwca 2010 roku, a przynajmniej wnioskodawca niczego takiego nie udowodnił. To jego zaś, na podstawie art. 6 k.c., obciąża ciężar dowodowy w tym zakresie. Okoliczność, że umowa kredytowa objęta cesją znajduje się w aktach procesowych nie została wykazana – nie złożono nawet wniosku o dopuszczenie z niej dowodu, a ni o dołączenie tych akt – jest to jedynie niewykazane twierdzenie wnioskodawcy.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, który został dołączony do wniosku także wskazuje tylko na numer umowy, z której wynika zobowiązanie, a zarazem w żaden sposób nie wskazuje, że ta wierzytelność została objęta również nakazem zapłaty. Dodatkowo jest to dokument prywatny, który w żaden sposób nie może stanowić dowodu na okoliczność przejścia uprawnień zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c., albowiem zgodnie z tym przepisem możliwe jest wykazanie przejścia uprawnień, ale tylko i wyłącznie wówczas, gdy będzie to wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym

z podpisem urzędowo poświadczonym. Na wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu brak jest podpisu notarialnie poświadczonego, a nie jest to dokument urzędowy. Dodatkowo jest to dokument pochodzący od cesjonariusza, a nie od cedenta.

Jednocześnie należy zauważyć, że Sąd Rejonowy w żadnym zakresie nie kwestionował formy przedstawionych przez skarżącego dokumentów, jako uniemożliwiających nadanie sprawie prawidłowego biegu, dlatego też nie było konieczności stosowania art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Natomiast wyraźnie wskazał, że skarżący nie wykazał, że zobowiązanie wynikające

z wystawionego tytułu wykonawczego jest tożsame z zobowiązaniem ujawnionym w umowie przelewu wierzytelności. Nie wykazano więc przejścia uprawnień w tym zakresie.

Dlatego też zarzuty zażalenia i jego wnioski są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSR (del.) Roman Troll SSO Henryk Brzykiewicz SSO Barbara Braziewicz